

П. Нѣма ли въ священно Писаніе особно запрѣщеніе за кляненіе-то въ разговоры?

О. Спаситель-тъ казва: »Ізъ же глаголю вѣмъ не клѣти сѧ всѣко. Бѣди же слово вѣше, єй, єй: нї, нї: лѣшше же сего отъ непрѣлѣни єсть.« Матд. 5. 34. 37.

П. Не запрещава ли ся чрезъ това и всяка клятва въ общественны работы?

О. Апостолъ Павелъ казва: »человѣци болѣшимъ кленутся, и всѣкому іхъ прекословію кончина во извѣщѣніе клѣтва єсть: въ нѣмъ же лѣшше хотѧ Богъ показати наслѣдникомъ бѣкѣтованіемъ, непреложное совѣта бѣкѣтованіемъ Своегѡ ходатайства клятвою.« Евр. 6. 16. 17.

Отъ това трѣбва да заключимъ, че кога самъ Богъ за непреложно-то увѣреніе е употребилъ клятвѣ: то колко повече е позволено, и потрѣбно намъ, въ важни и необходимы случаи, кога-то ся иска отъ законнѣ-тѣ власть, да унотрѣбявамы клятвѣ и обѣщаніе съ благоговѣйно и твръдо намѣреніе, какво никакъ нѣма да иѣ прѣстѣпимъ.

ЗА ЧЕТВРЪТѢ-ТѢ ЗАПОВѢДЬ.

П. Защо седмы й-тѣ, а не други иѣккой день ся повелява да посвящавамы Богу?

О. Защо-то Богъ е направилъ свѣта въ шесть дни, а въ седмий день си починилъ отъ работаниe-то.

П. Празднува ли ся Сѫббота-та въ Христіанскѣ-тѣ Черквѣ?

О. Не празднува ся, като съвръшенъ празникъ, нѣ въ память за сътвореніе свѣта и въ продолженіе прѣ-